

že nebýt špendlíku, létal by třeba až doted' na louce. I v takové maličkosti se postoj jedněch bude vzpírat mínění

druhých. Což teprve tam, kde jde o pád nebo povstání mnohých v Izraeli!

3. 2. - IV. neděle v mezidobí

1. čtení: *Mt 6, 1-8*

Žalm 15

2. čtení: *1K 1, 18-38*

Evangelium: *Mt 5, 1-12*

Těm, kdo nejsou chudí v duchu, to jest nemají odstup nejen od svého majetku, ale i od svých představ o okolí a hlavně o druhých lidech, bude skryto království nebeské ne z nepřejčnosti, ale že už si z věcí a soudů vybudovali příliš napevno svoje království na zemi. Kdo pláče nad tím, co je opravdu k pláči, bude potěšen ne zastřením smutné skutečnosti, ale její proměnou. Tíší dostanou opravdovou zemi za dědictví, protože si dřív nevytvorí vymyšlený svět z pojmů.

Budou nasyceni ti, kdo hladovějí po spravedlnosti, neboť odolali pokušení ukojit tento hlad absolutizací nedokonalé spravedlnosti lidské. Jen milosrdní budou mít na základě čeho poznat, že došli milosrdenství. Kdo jsou čistého srdce, mají kde uzít Boha. Působení pokoje je jiným jménem pro synovství boží. A kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, jsou vlastně zaháněni do nebeského království.

6. 2. - Popeleční středa

1. čtení: *Jl 2, 1-2.12-17*

Žalm 51

2. čtení: *2K 5,20b-6,10*

Evangelium: *Mt 6, 1-6.16-21*

Svět rád platí i za to, co je proti němu. Dickensovy romány byly prý oblíbené hlavně mezi boháči, které kritizovaly. Lze si koupit pocit dobrého svědomí. Lze se stavět také do okázalé opozice vůči světu, a tím jej vlastně bavit, předvádět mnohým, co uprostřed shonu ne-

mají, a co přitom, alespoň v zastoupení, chtějí. Lze si koupit pohled do jiného světa, a přitom neopustit ten svůj. Kdo toto zboží nabízí, a může tak činit vkusně i trapně, o svůj plat nepřijde. Ale neměl by chtít od Boha zaplatit ještě jednou.

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické obce

KŘIŽOVATKA

únor 2008

2. ročník/2. číslo

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit... (Mt 2, 2b)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

podle spisovatele Josefa Jedličky záleží svoboda v tom, že já a ne-já nestojí vůči sobě jako podmiňující se jednotky, nýbrž si jsou rovnocenné. Toho lze docílit třemi způsoby. Negací (popřením existence všeho včetně sebe sama), nebo pýchou (považovat se za Boha, čnicího nad světem), a nebo... pokáním. Pokání je stav, kdy kající člověk není podmíněn svými hříchy, ale není podmíněn ani ničím jiným, stojí před sebou a před Bohem zcela bez opory. Bez opory omlouvání vlastní

nesvobodou, která přitom spadá na vrub zcela osobní vině – odpadání od Boha. Návrat před boží tvář je možný, ale jen po odhození berliček, jež jsme cestou nasbírali, abychom se vracet nemuseli. Proto je pokání tak tvrdé. Ale i krásné. Vždyť v básni T. S. Eliota Popeleční středa stojí: „Jediná růže je teď zahrada.“ V postním období lze ztlumit hlasitost, omezit množství, odhlédnout od podružností a zaostřit zrak. Tehdy mizí pokušení „pro zahradu nevidět růži“ a lze se v jedné růži těšit z vůně celé zahrady.

Amen

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Středa 18³⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže
Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na bateriích
Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (modlitba breviáře) u sv. Kříže
Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v Communii u sv. Kříže

Událo se

18. 1. – zasedala farní rada, kde byl zvolen nový farní pokladník, kterým se stal pastorační asistent Petr Brzobohatý. Dále farní rada rozhodla, že se nebude kupovat do rotundy varhaní pozitiv a natáčení rozhlasové bohoslužby proběhne 21. 9. 2008.

Kalendárium

- 3. 1.** – oslavíme svátek Uvedení Páně do chrámu (hromnice) od 17hod v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně.
6. 2. – Popeleční středa – eucharistická slavnost s přijetím popelce se uskuteční v rotundě Nalezení sv. Kříže od 18hod.
8. 2. – v pátek v 18hod před 1. postní nedělí proběhne v rotundě Nalezení sv. Kříže kající bohoslužba se svátostí smíření.
23. – 28. 2. - v Mezinárodním centru duchovní obnovy v severočeských Hejnicích koná pravidelné zasedání Mezinárodní biskupské konference. Místo biskupa Dušana bude v tuto dobu sloužit Martin Marcinko.

Nedělní čtení

---

2. 2. – Uvedení Páně do chrámu (hromnice)

1. čtení: *Mal 3, 1-4*

Žalm 24

2. čtení: *Žd 2, 14-18*

Evangelium: *Mt 2, 1-12*

Naplňovat Zákon znamená odhalovat jeho různé vrstvy, které ohraničují prostor svobody v protikladu ke svévoli. Lpění na jediné vrstvě neznamená zachovávání, ale modloslužbu Zákona. Lpění na jediné vrstvě skutečnosti neznamená realismus, ale sebeklam. Dítě Ježíš je přinesen do Chrámu podle Zákona, který bude později vykládat ne z hlediska jednotlivých příkázání, ale celku. Je přinesen do Chrámu, a ač úctu k němu dokáže vyhnáním penězoměnců, zpochybní Chrám jako vězení pro Boha a zábranu mezi jím a lidmi. Podrobuje se

Zákonu, neruší jej, ale naplňuje svou obětí. Modlí se v Chrámě, ale činí mocnější Chrám ze svého těla, které vydá k zničení a do tří dnů obnoví. Rodí se do zákonitostí lidské existence, aby je svým životem a smrtí přesáhl. A praví-li později, že nepřináší mír, ale meč, předjímá to stařec Simeon. Mluví o meči, který pronikne duší Panny Marie, aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí. Jak? Zkusme příklad s hmyzem, připíchnutým ve sbírce. Pro jedny je ve sbírce proto, že jej špendlík přibodává k podložce. Druhé ovšem také napadne,

10. 2. – I. neděle postní

1. čtení: *Gn 2, 15-17 3, 1-7*

Žalm 32

2. čtení: *Ř 5, 12-19*

Evangelium: *Mt 4, 1-11*

Uvažujeme-li o pokušení Krista na poušti, hledáme rozdíl mezi zázrakem a kouzlem. Pomozme si třeba takto: zázrak proměňuje, kouzlo zaměňuje. Zázrak sahá za skutečnost, kouzlo ji převrací. Vidíme rozdíl mezi záměnou kamení za chleby a proměnou vody ve víno, mezi vzkříšením Lazara a vyvoláním ducha Samuelova, oč požádal král Saul čarodějku v Endor. Není rovněž bez zajímavosti, že i Pokušitel argumentuje Písmem: „Je **přece** psáno...“ Ale Ježíš oponuje: „Je **také** psáno...“ Přece a také. Není snad v Bibli verše, který by přece nebyl také jinak. Na

dotvrzení toho, co se zrovna hodí, lze mobilizovat pouze literu, nikdy ducha. A ostatně, je to právě Duch, který vede Ježíše na poušť, aby byl ďáblem pokoušen.

Snaha odstranit pokušení je tedy velmi ošidná, hrozí, že nejen věci, ale i lidi začneme chápat právě jen jako zdroje pokušení, zkusíme je izolovat, nebo rovnou zničit. A přitom pohoršení nevzniká z druhých, ale z našeho nepatřičného vztahu k nim. Proto řešení sotva spočívá třeba v záměně přitažlivých lidí za odpudivé věci, ale ve změně smýšlení. Ne v kouzlech, ale v zázracích.

17. 2. – II. neděle postní

1. čtení: *Gn 12, 1-4a*

Žalm 121

2. čtení: *Ř 4, 1-5.13-17*

Evangelium: *J 3, 1-17*

„Jako v nebi tak i na zemi!“ Jen když mluvíme pravdu o věcech pozemských, můžeme pravdivě hovořit o věcech nebeských. Cesta křesťanského života předpokládá tři stupně. Nejprve jde o pokání, očištění mysli od prchavých vzruchů, okamžitých žádostí, darmých myšlenek, obluzujících představ a falešných obrazů. Takto probudilá mysl je pak schopna nahlížet věci, jak jsou, a ony se stanou „průhlednými“, přestanou tvořit překladu mezi námi a Bohem. Jak píše básník George Herbert, vidíme nejen

okno, ale i **skrze** okno. Nejsme už molekulou, pevně zapikolovanou v krytalové mřížce podmíněností biologických, sociálních, kulturních či psychologických, ale svobodně vaneme jako vítr. O větru víme po zvuku, ale nevidíme odkud ani kam míří, nemůžeme ho vysvětlit ani z jeho počátku, ani z účelu. Nemůžeme ho nikam vtěsnat a na nic převést. Duch Svátý a ti, kdo se z něj znovu rodí, si vanou kam chtějí. A chtějí vždy tam, kam chce Bůh Otec.

17. 2. – III. neděle postní

1. čtení: *Ex 17, 1-7*

Žalm 95

2. čtení: *Ř 5, 1-11*

Evangelium: *J 4, 5-42*

Sám Bůh poznal žízeň, vždyť Ježíš volal z kříže „žízňím.“ Lze snad říci, že Bůh žízňím po naší žízni, naší touze po živé vodě. Vodu, která zažene žízeň na chvíli, si, máme-li peníze, můžeme koupit. Skoro to vypadá, že dáváme peníze místo sebe, že je prodavač nebere za vodu, ale za to, že se neptá, kdo jsme. Myslím, že si mnohdy nekupujeme ani tak zboží, jako spíš anonymitu. Za živou vodu se neplatí, ale její dárce do nás vidí. Bůh se

stýká s rituálně nečistými Samařany, což jsme vlastně všichni, a nabízí nám svůj zájem. A i když vidí něco nevalného, jako při samařské ženě, hovor nepřerušuje a kohoutek s živou vodou neutáhne. A když od něho odcházíme, abychom zvěstovali bližním, co nám řekl, necháváme džbán na místě. Živou vodu v něm nepřineseme. Jediný džbán, s nímž se stále chodí pro vodu, aniž se ucho utrhne, je naše srdce.